

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/5/2013
Identifikačné číslo spisu:	5013000006
Dátum vydania rozhodnutia:	23.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5013000006.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia, týkajúceho sa občana Slovenskej republiky T. F., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu Justizanstalt Stein, Steinerland Strasse 4, 3500 Krems an der Donau, Rakúska republika, prerokoval na neverejnom zasadnutí v Bratislave 23. októbra 2013 odvolanie odsúdeného T. F. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 5. júna 2013, sp. zn. Ntc 6/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného T. F. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 5. júna 2013, sp. zn. Ntc 3/2013, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) rozhodol o uznaní a výkone rozsudku Vyššieho krajského súdu pre trestné veci Graz, sp. zn. 11Bs 410/06m, zo dňa 16. novembra 2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie proti rozsudku Krajského súdu Graz, sp. zn. 8 Hv 62/06s, zo dňa 19. júla 2006, a ktorým bol občan Slovenskej republiky T. F. uznaný vinným zo spáchania trestného činu krádeže vlamaním podľa § 127, § 128, § 129, § 130 Trestného zákonníka Rakúskej republiky na skutkovom základe uvedenom v citovaných rozsudkoch. Súčasne rozhodol aj o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu Leoben, sp. zn. 13Hv 2/12f, zo dňa 25. januára 2012, ktorým bol občan Slovenskej republiky T. F. uznaný vinným z trestného činu krádeže podľa § 127, § 128, § 129, § 130 Trestného zákonníka na skutkovom základe uvedenom v predmetnom rozhodnutí.

Podľa § 17 ods. 3, ods. 4 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, s použitím § 212 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. krajský súd odsúdeného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal odsúdený odvolanie. Uviedol v ňom, že pri uznaní cudzieho rozhodnutia ho krajský súd uznal vinným zo skutkov, ktoré podľa platného právneho poriadku Slovenskej republiky nie sú trestnými činmi. Namietal neprimeranú výšku trestu, ako aj zaradenie na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Nesúhlasil s výkonom trestu na Slovensku, nakoľko v Rakúsku má lepšie podmienky. V závere odvolania žiadal, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zrušil a vo veci konal v zmysle jeho námietok, resp. vec vrátil krajskému súdu na nové konanie.

V doplnenom písomnom podaní doručenom Krajskému súdu v Žiline dňa 3. októbra 2013 opätovne nesúhlasil so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Poukazoval na to, že súd môže odsúdeného zaradiť aj do najnižšieho stupňa strázenia, ak vykonal aspoň 1/3 z uloženého trestu. V jeho prípade z trestu 10 rokov už má vykonaných 5 a pol roka, celý čas počúval príkazy nadriadených a nespáchal ani najmenší priestupok. Preto žiadal, aby si najvyšší súd vyžiadal jeho posudok z ústavu, kde toho času trest vykonáva a na základe posudku rozhodol o zaradení do ústavu na výkon trestu v rámci platného slovenského poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), príslušnému súdu v zákonnej lehote (§ 309 ods. 1 Tr. por.). Zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného T. F. nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že na Krajský súd v Žiline bolo dňa 22. apríla 2013 doručené v zmysle § 12 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí podanie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky obsahujúce: osvedčenie Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky z 25. marca 2013 uvedené v čl. 5 Rámcového rozhodnutia rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len Rámcové rozhodnutie) o vydaní rozsudku Vyššieho krajského súdu pre trestné veci Graz, sp. zn. 8 Hv 62/06s, z 19. júla 2006, právoplatného 19. júla 2006, osvedčenie Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky z 25. marca 2013 uvedené v čl. 5 Rámcového rozhodnutia, o vydaní rozsudku Krajského súdu Leoben, sp. zn. 13 Hv 2/12f, z 25. januára 2012, právoplatného 27. januára 2012, citované rozsudky a zápisnicu z 15. januára 2013 v trestnej veci slovenského štátneho občana T. F. na ďalšie konanie o prevzatí výkonu rozhodnutia.

Zo zápisnice spísanej s odsúdeným T. F. 15. januára 2013 v Ústave na výkon trestu Justizanstalt Stein vyplýva, že tento sa vyslovil proti výkonu predmetných rozhodnutí v Slovenskej republike, nakoľko v Rakúsku má lepšie podmienky na výkon trestu.

V zmysle § 4 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 tohto zákona neustanovujú inak, a ak

a/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky,

b/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky, alebo

c/ odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky, alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

V zmysle § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia podľa článku 5 rámcového rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Ako vyplýva z oboch osvedčení Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky z 25. marca 2013 (č.l. 5 zadná strana a č.l. 11 zadná strana), z časti h/ bod 2/, trestný čin krádeže vĺamaním podľa § 127, § 128, § 129, § 130 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a trestný čin krádeže podľa § 127, § 128, § 129, § 130 Trestného zákonníka Rakúskej republiky bol označený v osvedčení ako organizovaná alebo ozbrojená krádež alebo lúpež. V danom prípade bola teda splnená podmienka uvedená v § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí (tento trestný čin patrí do kategórie trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, konkrétne § 4 ods. 3 písm. r/ zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí).

Ďalej najvyšší súd zistil, že krajský súd postupoval v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, keď si pre rozhodnutie o uznaní predmetného rozhodnutia zabezpečil aj vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Žiline, pričom prokurátor vo svojom vyjadrení k uznaniu rozhodnutia zaujal kladné stanovisko.

Najvyšší súd, rovnako ako súd krajský, nezistil žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia, uvedený v ustanovení § 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, a to ani dôvod uvedený v § 16 ods. 1 písm. g/ predmetného zákona (odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje).

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na článok 6 bod 2 písm. a/ Rámcového rozhodnutia, podľa ktorého sa súhlas odsúdenej osoby nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Taktiež správne postupoval krajský súd, keď pri uznaní predmetného rozhodnutia rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí a akceptoval výrok o vine, a to tak že subsumoval konanie odsúdeného podľa príslušných ustanovení Trestného zákona Slovenskej republiky.

Keďže odsúdenému bol uložený trest, ktorý nebol zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky, krajský súd správne postupoval podľa § 17 ods. 3 zákona o uznaní a výkone rozhodnutí a primerane upravil dĺžku trestu so zachovaním ustanovenia § 17 ods. 4 zákona o uznaní a výkone rozhodnutí tak, aby nebol odsúdenému uložený prísnejší trest, ako mu bol uložený súdmi Rakúskej republiky.

Krajský súd nepochybil ani v prípade, keď odsúdeného T. F. v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. S jeho závermi sa najvyšší súd stotožňuje a na ne odkazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní odsúdeného T. F. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.